

Tveir unglingar renna aftaná veteraninum

Um nakar fer at hótta John Rødgaard, so verður tað Hans Kristian Simonsen, og Martin Poulsen hevur eisini ein møguleika

FM Í TALVI FYRI EINSTAKLINGAR
Jóannes Hansen
joannes@sosialurin.fo

Tað kann væl hugsast, at tað longu í dag, Skirisdag, verður greitt, hvør fer at vinna FM kappingina í talvi fyri einstaklingar 2004. Tvey umfør eru á skránni í dag. Undanfarnu árinu hevur verið telvað allar dagar -nar í dimbuldagavíkuni. Men á Toftum verður ikki telvað Langa friggjadag. Í morgin er frídagur. Ti eru tvey umfør á skránni í dag. Lagt verður fyri klokkan tíggu, og seinna umfarið er á skránni klokkan trí seinnapartin. Síðsta umfarið verður leygardagin klokkan tíggu.

Eingin ivi er um, at John Rødgaard er stórfavorittur at vinna FM heitið, sum hann hevur vunnið fleiri ferðir áður. Seinasta ferðin, at hann vann FM, var í 2001. Tá ið fimta umfarið var liðugt týskvøldið, hevði John Rødgaard framvegis ikki tapt. Tryggur og av-máldur oguttan á nakran hátt at vísa tekni um, at hann yvirhøvur hevði hugsað um at gera royndir, sum kanska kundu mis-eydnast, hevði hann dyggiliga sektað minstu mistøkini hjá mótstøðumonn-unum. Tað hevði borið fyra stig við sær í trimum vunn-um og tveimum jøvnum talvum.

Í fimta umfarinum tota-ist Carl Eli Nolsøe Samuel-sen í vónini um, at støða skuldi taka seg upp, sum bar remis við sær. Teir báðir sótu longri enn allir hinir. Men John var ikki til at vika í endaspælinum. Harvið var møguleikin hjá Carl

Eli fyri fyrstu ferð at vinna FM heitið burtur. John var tann einasti, sum týsdagin fekk fulla úrtøku við hvíta fólkinum. Umframt Carl Eli er tað ein annar í landsliðsbólkinum á Toftum, sum ikki hevur vunnið FM. Tað er Olaf Berg. Hann stóð seg ikki serliga væl í fyrstu umfórunum, men týsdagin tví-faldaði hann við svarta fólkinum og við sigri á Boga Ziska um úrtøkuna.

Kendi alt uttanat

Føroyameistari í 2002 var Hans Kristian Simonsen. Hann hevur gjørt nógv við tveingina síðstu tíðina. Eftir at hava lutikið í fleiri kappingum uttanlands er hann í góðari dystarvenj-ing. Tað noyddist Torkil Nielsen, sum hevði hvíta fólkið, at ásanna týsdagin.

Torkil er saman við Jens Kristiani Hansen tann, sum fyri longest tíð síðani fyrstu ferð var við í FM kappingi-ni. Tað er ein fjórðings öld síðani, at teir – báðir hava teir áður verið meistara – luttóku fyri fyrstu ferð. Felags fyri teir báðar er, at teir verða mettir at hava framúr gávur at telva, og tað er eisini felags fyri teir báðar, at teir seinnu árinu ikki hava gjørt so nógv við

tveingina.

Hans Kristian Simonsen hoyrir til nýggja ættarliðið, sum hevur gjørt nógv við at seta seg inn í teoriina. Týs-dagin nýtti hann framska verju. Tá ið teir báðir eftir dystarlok tóku talvið ígjøgnum aftur, segði Hans Kristian, at hann kvøldið fyri og tíðliga henda morg-unin hevði verið nógv talv hjá Torkili ígjøgnum, og hann var komin til, at franska verjan var tann besta.

– Teir fyrstu trettan leik-irnar telvaðu vit púra beint eftir teoriini. So veik Torkil eitt sindur frá. So uppstóð støðan við finnum á d4 og e6. Í eini bók er eitt kapitl víkt hesum temanum í fronskum, og tað dugi eg uttanat, staðfesti ungi maðurin.

Torkil striddist mannliga ímóti Hans Kristiani, sum stútt og støðugt át seg inn á mótstøðumannin. Torkil var í svárlari tíðarneyð. Tað kom fleiri ferðir fyri, at hann bara átti eitt sekund eftir av tíðini, tá ið hann flutti og harvið legði ein hálvan minutt afturat. Men at enda legði hann kongin.

Fylgir við í Houston

Ein annar av ungu og dugnaligu monnum, sum

hevur gjørt nógv við at seta seg inn í teoriina er Martin Poulsen, sum var meistari í fjør. Eftir fimta umfarið hevði hann framvegis møguleika at endurvinna FM heitið. Um tað skuldi eydnast, var tað alneyðugt, at hann vann í sjeynða um-farinum ímóti John Rød-gaard. Teir báðir settu seg við talvborðið klokkan tvey seinnapartin í gjár. John átti hvíta fólkið.

Martin eigur næsthægsta styrkistalið í hesi kappingi-ni. Talið hjá honum er 2258. Mikudagin hevði hann í fimta umfarinum Jens Kristian Hansen yvir-av sær. Styrkistalið hjá Jens Kristiani er 2182.

Hetta talvið hevði, sum rimuligt er, serligan áhuga millum áskoðararnar. Talan var um eitt sindur fløkta og ikki avkláraða støðu, tá ið Martin, sum hevði hvítt, bjóðaði remis. Jens Kristi-an hugsaði seg um eina løtu, og so tók hann av. Toftamenn, sum høvdu eygleitt, vildu vera við, at teirra maður hevði staðið betri og átti at havt hildið fram eina løtu afturat. Men Jens Kristian tóktist nøgdur við hálva stigði.

Tá ið teir báðir sótu og eftirmettu, sást hvussu bitn-ir telvarar eru av sínum spæli ella striði, mugu vit

John Rødgaard er greitt omaná í endaspælinum ímóti Carl Eli Nolsøe Samuelsen

heldur kalla tað. Pápi Mart-in fylgdi soninum. Hetta var síðsti møguleikin hjá honum í hesum umfarinum. Hann skuldi av landinum og tvørtur um Atlantshavið í arbeiðsøringdum. Hann vónaði at fáa møguleikan í Houston í Texas at fáa høvi á onkrari teldukafe í luft-havnini at sleppa inn á heimasíðuna hjá Talvsam-bandinum (faroechess.com) at frætta, hvussu tað hevði hlnast hjá soninum.

Tað var ikki fyrrenn páp-in var farin veld eitt sonevnd sports-college. Eitt slag av eftirskúla, har næmingarnir sjálvandi fyrst og fremst kunnu nema sær tann lærdóm, sum hoyrir skúlanum til, men har ítróttur er ein lutfalsliga stórir partur av tímatalsv-uni.

Býttu um leiklutir

Umboðini hjá Klaksvíkar Talvfelag í landsliðsbólkinum eru Steintór Rasmus-sen og Rani Nolsøe. Teir báðir hildu týdkvøldið, at teir neyvan vóru røttu um-boðini fyri felagið, um ætlanin var at vinna FM fyri einstaklingar, umframt at felagið frammanundan hevði vunnið FM kappingi-na fyri lið.

Í fimta umfarinum sótu teir yvirav hvørjum øðrum. Rani, sum hevur 2101 í styrki, meðan Steintór hev-ur 2096, hevði hvíta fólkið. Sambært Steintóri hevur tað í FM kappingum fyri einstaklingar oftast verið soleiðis, at Rani hevur ver-ið omaná, tá ið vinnmennir og Frændirnir hava dystast. Soleiðis var tað ikki hesa ferð.

Tá ið teir báðir tóku talv-ið ígjøgnum aftur, eftir at tað var koppað til fyrimun-ar fyri Steintór, staðfesti Rani, at hann rættuliga tíð-liga hevði verið ov bleytur og ikki hevði syrgt fyri at fáa hvíta bispin hjá Stein-tóri, sum seinni gjordist rættiliga sentralur, kroystan

út úr spælinum, og sam-stundis hevði hann verið óneyvur við øðrum riddar-anum hjá sær. Tað kostaði nógv. Støðan hjá Steintóri gjordist sterkari, og hóast Rani í endaspælinum royndi, so var tað týðuligt, hvønn veg tað bar.

Støðan

Eftir fimm umfør var stø-ðan í landsliðsbólkinum henda: John Rødgaard 4,0 stig, Hans Kristian Simon-sen 3,5 stig, Martin Poulsen 3,0 stig, Steintór Rasmus-sen, Bogi Ziska og Carl Eli Nolsøe Samuelsen 2,5 stig, Jens Kristian Hansen og Torkil Nielsen 2,0 stig og Rani Nolsøe 1,0 stig.

Í gjár varð telvað soleið-is: Hans Kristian Simon-sen-Rani Nolsøe, Jens Kristian Hansen-Torkil Niel-sen, John Rødgaard-Martin Poulsen, Steintór Rasmus-sen-Bogi Ziska og Carl Eli Nolsøe Samuelsen-Olaf Berg.

Í fyrsta bólki var Eyðálv-ur Johannesen úr Kollfjarða Talvfelag á odda við 4,5 stigum. Liðfelagin hjá hon-um, Bernard Thomsen, hevði 4,0 stig, og Finnbjørn Vang úr Klaksvíkar Talv-felag hevði 3,5 stig eftir fimm tvey fyrstu umførini.

Í unglingabólkinum var Helgi Dam Ziska úr Havnar Telveingarfelag á odda við 5,0 stigum ella fullari úr-tøku. Næstir honum vóru sandavágsmenninir Rógvi Egilstoft Nielsen og Jón Gregersen og Bogi Hansen úr Klaksvíkar Talvfelag. Teir høvdu allir 4,0 stig.

Til Viborg á Hondbóltsskúla

Saman við fyra øðrum hondbóltss-gentum fer Barbara Egilstrøð í heyst á hondbóltsskúla í Viborg, har Ulrik Wilbek verður ein av venjarum hennara

HONDBÓLTSSKÚLI

Jákup Mørk

Fyri einum ári síðani settu tey í Viborg á stovn eitt sonevnd sports-college. Eitt slag av eftirskúla, har næmingarnir sjálvandi fyrst og fremst kunnu nema sær tann lærdóm, sum hoyrir skúlanum til, men har ítróttur er ein lutfalsliga stórir partur av tímatalsv-uni.

Fimm føroyskir leikarar

Og komandi heyst verða ikki færri enn fimm før-oyskar hondbóltsgentur, sum vera partur av næm-ingunum á skúlanum.

Barbara ivast ikki eina løtu í, at uppihaldið í Viborg fer at verða henni til stórt gagn

Tá fara nevnlaga Harriet Lava, Rebekka Justinussen, Helena á Krákusteini, Ninna K. Johansen og

Barbara Egilstrøð til Dan-markar, og einki er at ivast í, at tær eru spentar til hesa upplivingina.

Herfyri hittu vit eina av Barbaru og fingi eitt stutt prát um ætlanir hennara, og hon dyllir ikki fyri, at tað er við stórum spenningi, at hon so smátt er farin at venja seg við tankan um eitt ár uttanlands.

Ikki minst er tað tann sannroynd, at millum venj-ararnar á skúlanum eru nakrir av bestu hondbóltss-venjarunum í Danmark. Teirra millum Ulrik Wil-bek, sum er høvuðsmaðurin aftan fyri hondbóltin.

– Tað sigur seg sjálvt, at tá slíkir venjarar eru, so fært tú meira burturúr. Bara tað at teir eru har, gevur tær íblástur, og hetta er nakað, sum eg gleði meg ógvuliga nógv til.

Viðari sigur Barbara, at hon og Harriet sjálvar vóru og vitjaðu á slíkum slag við somikið navnframum venj-arum, hoyrir til teir heilt kostnaðarmiklu, men so leiðis er tó ikki.

Barbara sigur, at kostn-aðurin er góðar 18 túsund krónur, og hóast tað kann ljóða av nóg so nógvum, so eru ikki stórvægis trupul-

burtur úr á skúlanum. Bæði tí hetta er ein veldug upp-living, men so sanniliga eisini ítróttarliga.

Og spurð, hvørt hon eisi-ni hevur hugsað um, hvat hon skal svara, um hon fær møguleikan at gera enn meira við hondbóltin í onkrum donskum felag, sigur hon, at tað hevur hon sum so ikki.

– Tað vildi sjávlendi eisi-ni verið spennandi, men fyrst og fremst er tað skúlin og tær upplivingar og tann menningin, sum hesin gev-ur, sum eg fari til. Tað er tað týðningarmesta, sigur hon avgjörd.

Ongar avbjóðingar

Ein skuldi kanska hildið, at ein skúli av slíkum slag við somikið navnframum venj-arum, hoyrir til teir heilt kostnaðarmiklu, men so leiðis er tó ikki.

Barbara sigur, at kostn-aðurin er góðar 18 túsund krónur, og hóast tað kann ljóða av nóg so nógvum, so eru ikki stórvægis trupul-

leikar av at finna skúlar, sum kosta væl meira enn hetta. Eitt púra vanligt ársskeið á ítróttarhaskúlum liggur ofta um einar 30-40 tkr., og so eru sjálvandi aðr-ir, sum eru enn dýrari.

Og sum Barbara eisini noyðist at staðfesta, so er hetta ein av teimum heilt fáu møguleikunum, sum hon hevur til at nema sær royndir innan hondbóltin. Í øllum fórum tað slag av royndum, sum ikki fáast her heima.

Sum so nógvar av javn-aldrum sínum, so er hon nevnlaga komin beint í tað holið, sum kom eftir at arbeiðið við yngnu lands-liðunum hjá HSF steðgaði, og tí eru ikki nakrar avbjóð-ingar av hesum slag til hennara. So er bara at vóna, at uppihaldið í Viborg kann geva henni og skúlafeløg-unum nakað av lærdómi, sum tær onkursvegna kunnu hava við sær aftur til Føroya um eitt gott ár. Ella – um væl vil til – um fleiri ár.

Fái U-landsliðini aftur

Lotte Sørensen er ein av fleiri, sum hevur eina avgjörda mein-ing um menningina av føroyskum hond-bólti. Ungu leikararn-ir skulu hava spenn-andi avbjóðingar

HONDBÓLTSTOS

Jákup Mørk

Síðani hon kom til landið og fram til seinastu dystirn-ar í fjør, hevur Lotte Søren-sen verið at rokna millum fremstu kvinnuligu leikar-arnar í landinum. Og tó at skaðin, sum hon tá fekk, hevur sett ein fyribils steðg fyri spælinum á vøllinum, so man hon framvegis telj-ast millum virknastu hond-bóltssvenjararnar í landin-um. Hjá Kyndli hevur hon havt ábyrgdina av stórum parti av ungðomsarbeiðin-um, og eisini var hon í fleiri ár knýtt at arbeiðinum við ungðomslandsliðunum í hondbólti. Eitt arbeiði, sum nú er steðgað.

Ein skandala

Og júst hetta, at U-lands-liðini liggja óvirkin, heldur Lotte vera einki minni enn eina vanlukku fyri føroysk-an hondbólt.

– Sjálv ivist eg ikki í, at hetta er størsta skandalan,

– Av seinasta roknskapinum hjá Hondbóltssambandinum framgekk, at samlaði kostnaðurin av U-18 kvinnulandsliðunum ikki var meira enn tað, sum ein venjingarlega hjá A-landsliðunum til Grønlands kostaði, sigur Lotte Sørensen millum annað

sum er hend fyri føroyskan hondbólt. Nú var eg sjálv við í hesum arbeiðinum í fyra ár, og eg haldi eisini, at vit gjørdur risa-stór fram-stig. Fyrstu árin vóru vit at kalla hvørja ferð fyri stór-tapum, men úrslitini batn-aðu munandi, og tá vit fyri tveimum árum síðani vóru í Hollandi við U-18 liðnum, var um reppið at vunnu ein dyst. So er spurningurin sjálvandi, hvørji mál tú skalt seta tær, men í okkara føri haldi eg, at vit gleddu okkum til lotuna, har fyrstu stigini kundu koma.

– At hetta arbeiðið er parkerað fyribils merkir so eisini, at menningin hjá leikarunum partvist steðg-ar. Sum minstakrav átti tal-an um ikki annað at verið um eina U-21 kapping.

Gevast

Tað hevur ofta verið havt á munn, at um leikarar ikki á ungum árum verða brýndir til altjóða kappingarnar, so eru vit eftirbátar, tá talan gerst um A-landsliðini hjá kvinnum og monnum, men sjálv heldur Lotte, at støðan er nóg meira álvarslig enn sum so.

– Vit koma at standa í teirri støðu, at leikarar gev-ast, aðrenn tey nakran tíð koma so langt sum til A-landsliðið, sigur hon, og sipar her til, at uttan tær av-bjóðingar, sum t.d. u-lands-

liðini geva, er skjótt, at fleiri evnarik ítróttarfólk finna sær aðrar og meira spennandi avbjóðingar enn tær, sum hondbólturin kann geva.

Kostnaðurin er undanførsla

Eitt av argumentunum, sum hevur verið at hoyrt í kjak-inum um U-landsliðini er, at týðningurin av einum A-landsliði er størri, tí hetta er tað, sum skal skapa áhugan. Henda fatanin stendur so mótvægis øðrum, sum vilja vera við, at uttan U-lands-liðini er als ikki grundarlag fyri einum A-landsliði.

Hvørt av hesum hevur størri týðning, tykist Lotte ikki vilja leggja seg úti, men hon staðfestir tó, at tað ikki eigur at vera fíggar-liga grundarlagið, sum er orsøkin til, at tað bert verður satsað upp á annað av hesum.

– Av seinasta roknskapin-um hjá Hondbóltssamband-inum framgekk, at samlaði kostnaðurin av U-18 kvinnulandsliðunum ikki var meira enn tað, sum ein venjingarlega hjá A-lands-liðnum til Grønlands kost-aði. Sjálvandi er ymist – alt eftir mótstøðulondunum – hvat luttøkan í ymsu kapp-ingunum kostar, men at nýta so stórar ressourcir til nakrar venjingardystir hjá

manslandsliðunum. Tað er í meira lagi, heldur hon.

Og so heldur hon eisini at enda, at Hondbóltssam-bandið fyrst og fremst má gera upp við seg sjálvt, hvat endamálið við landsliðs-arbeiðinum skal vera.

– Vit kunnu til dømis skeita í fótbóltsslandsliðn-um. Har hevur tað tikið 10-15 ár at komið upp til støð-ið, sum liðið hevur í dag. Og tað er einki at ivast í, at

HSF noyðist at hugsa eins langsíktað. Arbeiðið við at lanna hondbóltin er ikki nakað, sum bara tekur eitt ár ella tvey, og tað hjálpir heldur einki, at arbeitt verður í eitt ár og síðani steðgað í tvey. Tað krevur drúgt og støðugt arbeiði, um vit skulu koma nakran veg. Somikið einfalt er tað, sigur Lotte Sørensen at enda.

Móti PSV og Bochum

Í hesum døgum er 15 ára gamli HB-leikarin, Kristian Restorff Mouritsen á Týsklandsferð við danska felagnum Frem. Dreingjaliðið hjá danska felagnum skal á ferðini leika ímóti so kendum liðum sum PSV Eind-hoven og VFL Bochum

FÓTBÓLTUR
Terji Nielsen
terji@sosialurin.fo

Kristian Restorff Mour-

itsen hevur fyrr í ár verið og vant við Brøndby, og nú hevur Frem so frætt um evnaríka føroyska leikaran. Danska felagið bjóðaði Kristiani við dreingjaliðnum hjá sær á Týsklandsferð, har Kristian fær høvi at venja og spæla við Frem. Danska superligafelagið hevur triggrir aðrar for-oyingar, nevnlaga Gunn-ar Nielsen, Jónas Næss og Boga Hermanssen, sum allir triggir eisini verða við í kappingini í Týsklandi. Tað er før-oyiski fótbóltsumboðs-maðurin, Jákup í Stór-stovu, ið hevur fingið ferðina hjá Kristiani í lag.

Veteranarnir og fyrrverandi meistarnir Bogi Ziska, Jens Kristian Hansen og Steintór Rasmussen eru fullkomuliga upptiknir, tá ið teir taka talvini ígjøgnum aftur

Martin Poulsen hevur hvíta fólkið ímóti Jens Kristiani Hansen

